

Ennakkoratkaisukysymykset

- Onko puristuskiinnittimiä konkreettisten ominaisuuksiensa ja piirteidensä perusteella pidettävä lasten turvaportin osana?
- Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja puristuskiinnittimiä on pidettävä lasten turvaportin osana, onko puristuskiinnittimet luokiteltava CN-nimikkeeseen 9403 90 10 vai CN-nimikkeisiin 7326 ja 4421?
- Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi eikä puristuskiinnittimiä ole pidettävä lasten turvaportin osana, onko puristuskiinnittimet luokiteltava CN-nimikkeeseen 7318 15 90 vai 7318 19 00?

Jos puristuskiinnittimet on konkreettisten ominaisuuksiensa ja piirteidensä perusteella luokiteltava CN-nimikkeeseen 7318 15 90, unionin tuomioistuimelta pyydetään vastausta seuraavaan ennakkoratkaisukysymykseen:

- Onko lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa 26.1.2009 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 91/2009 ⁽¹⁾ jätettävä soveltamatta sen perusteella, että komissio ja neuvosto noudattivat WTO:n valituselimen mukaan prosessia, jossa unionin tuotannonalan määritelmä liitettiin unionin tuottajien valmiuteen suostua otokseen ja tutkittavaksi, ja tämän vuoksi prosessi perustui teollisuuden toimijoiden itsevalintaan, mistä aiheutuu tutkimuksen ja tuloksen olennaisen vääristymisen vaara?”

⁽¹⁾ Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa 26.1.2009 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 91/2009 (EUVL 2009, L 29, s. 1).

Kanne 23.10.2017 – Italian tasavalta v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-611/17)

(2017/C 424/38)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamiehet: G. Palmieri ja P. Gentili, avvocato dello Stato)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- On kumottava asetuksen (EU) 2017/127 muuttamisesta tiettyjen kalastusmahdollisuuksien osalta 25.7.2017 annettu neuvoston asetusta (EU) N:o 2017/1398, joka on julkaistu 29.7.2017 Euroopan unionin virallisen lehden numerossa L 199 ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohta, jolla muutetaan asetuksen N:o 2017/127 liitettä I D, riidanalaisen asetuksen liitteen 3 kohta kokonaisuudessaan (sisältää asetuksen (EU) 2017/127 liitteen I D muutoksen) ja johdanto-osan perustelukappaleet 9, 10, 11 ja 12 kokonaisuudessaan.
- Euroopan unionin neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan yhteisön liittymisestä kansainväliseen yleissopimukseen Atlantin tonnikalojen suojelusta tehdyn päätöksen 86/238/ETY 1 artiklaa on rikottu

ICCATin päätöstä miekkakalan kalastuskiintiöstä ei ollut tarpeen ottaa huomioon.

Toinen kanneperuste, jonka mukaan perustelut ovat puutteelliset (SEUT 296 artiklan 2 kohta)

Päätöstä ei ole perusteltu.

Kolmas kanneperuste, jonka mukaan SEU 17 artiklaa ja asetuksen N:o 1380/2013 16 artiklaa on rikottu

Päätös on vastoin suhteellisen vakauden periaatetta ja unionin etuja.

Neljäs kanneperuste, jonka mukaan taannehtivuuskiellon, oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita on loukattu

Joka tapauksessa on niin, että päätöstä ei voida soveltaa kuluvan kalastuskauden aikana.

Viides kanneperuste, jonka mukaan perustelut puuttuvat (SEUT 296 artiklan 2 kohtaa on rikottu)

Päätöstä ei ole perusteltu siltä osin kuin siinä käytetään viitejaksena TACin osuuksien jakamiselle jäsenvaltioiden kesken nelivuotiskautta 2012-2015.

Kuudes kanneperuste, jonka mukaan suhteellisuusperiaatetta (SEU 5 artikla) on loukattu ja tosiseikat on arvioitu virheellisesti

Se, että viitejaksosta on suljettu pois vuodet 2010 ja 2011 on kohtuutonta ja väärin, kun otetaan huomioon tavoite siitä, että saalistietoihin sisällytetään vain sääntöjenmukaiset saaliit.

Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan SEUT 258 ja SEUT 260 artiklaa on rikottu. Toimivallan puuttuminen

Neuvostolla ei ole toimivaltaa määrätä Italialle seuraamuksia ajoverkkojen käytöstä.

Kahdeksas kanneperuste, jonka mukaan hyvän hallinnon periaatetta (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artikla) on loukattu ja asetuksen N:o 1380/2013 16 artiklaa on rikottu

Se, että viitejaksena on käytetty kautta 2012-2015 on merkinnyt Italian rankaisemista siten, että sen kalastuskapasiteettia on vähennetty suhteellisen vakauden periaatteen vastaisesti ja ilman riittävää tutkintaa.

Yhdeksäs kanneperuste, jonka mukaan syrjimättömyysperiaatetta (SEUT 18 artikla) on loukattu

Tämä [kalastuskapasiteetin] vähentäminen merkitsee italialaisten kalastajien perusteetonta syrjintää.

Kymmenes kanneperuste, jonka mukaan taannehtivuuskiellon, oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita on loukattu

Joka tapauksessa on niin, että vähentämistä ei voida soveltaa kuluvan kalastuskauden aikana.
